

Posamezna številka „Dneva“ stane 6 vin.,
ravno toliko številka „Bodeče Neže“.

„DAN“ izhaja vsaki dan zjutraj; tudi ob nedeljah in
praznikih. Vsako nedeljo ima humoristično prilogo „BO-
DEČA NEŽA“. Za ljubljanske naročnike stane „Dan“
prilogo dostavljan na dom celoletno 20 K, mesečno
170 K; brez priloge celoletno 18 K, mesečno 150 K.
Za zunanje naročnike stane „Dan“ s prilogo celoletno
22 K, četrtletno 550 K, mesečno 190 K. — Naroč-
nina se pošilja upravištvu.

Telefon številka 118.

DAN

Neodvisen političen dnevnik
s tedensko humoristično prilogo Bodeča Neža.

Posamezna številka „Dneva“ stane 6 vin.,
ravno toliko številka „Bodeče Neže“.

Uredništvo in upravištvu: Ljubljana, Frančiškanska ulica številka 6.
Dopisi se pošiljajo uredništvu. Nefrankirana pisma se
ne sprejemajo, rokopol se ne vračajo. Za oglaševanje plača
petit vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zabvale vrsta
20 v. Pri večkratnem oglaševanju popust. — Za odgo-
vor je priložiti znamko.

Odgovorni urednik: Radivoj Koran.

Last in tisk: „Učiteljske tiskarne“.

Telefon številka 118.

Albanska vlada demisijonira.

Prenek Bib Doda bogvekle. — Vstaši
povsod zmagoviti. — Dunajska togota
radi konkordata.

Vprašanje sokolskega zleta.

Iz predsedstva Slov. Sokolske
Zveze se poroča:

Prepoved III. slov. vsesokol-
skega zleta je provzročila vsepov-
sod umljivo in upravičeno razburje-
nje. Kakor je naravno, se ta povsem
nepričakovana prepoved v javnosti
tolmači na razne načine, ter se je
spravila ta odredba polic. ravna-
telstva tudi v zvezo z zadnjim po-
tovanjem dež. glavarja kranjskega
na Dunaj, kateremu se je očitalo, da
je on provzročil prepoved zleta.
Predsedstvo Slov. Sokolske Zveze,
ki je radi te prepovedi takoj posre-
dovalo na merodajnih mestih, je
prišlo do prepričanja, da je na udarcu
ki ga je prepoved zleta zadala vse-
mu slovanskemu sokolstvu in ljub-
ljanskemu prebivalstvu, g. deželni
glavar kranjski povsem neudležjen,
ampak da so prepovedi provzročili
oni čimtelji, kojim je na tem, da bi se
inozemski naši sokolski bratje naše-
ga zleta ne udeležili. Ko to dejstvo
konstatiramo, pozivljamo vse slo-
vensko sokolstvo, da naj priprave
za zlet z vso vstranostjo nadaljuje,
ker ima predsedstvo Zveze upravi-
čeno upanje, da bo doseglo, da se bo
vršil zlet — čeprav mogoče omejen
po istem postopu, kot je bilo pr-
votno določeno.

Po tej izjavi je jasno, da dr. Su-
steršič pri prepovedi ni bil udeležjen,
kar jemljemo na znanje. Kakor se
sliši, se bo storilo vse mogoče, da
se zlet omogoči. Vsi slovanski listi
pišejo obširno o prepovedi. Vsi slo-
vanski poslanci so pripravljeni na-
stopiti za to, da se zlet vrši. Lahko
rečemo, da že dolgo ni kak dogodek
tako razburil vso slovansko javnost,
kakor prepoved sokolskega zleta v
Ljubljani. Nas veseli, da v teh težkih
časih stoji vse Slovanstvo za nas.
Ta glas bodo morali tudi zgoraj sli-
šati.

Pošljite naročnino,
ako je še niste!

LISTEK.

M. ZEVAKO:

Srce in meč.

Roman iz francoske zgodovine.
(Dolge.)

To rekša, je Alisa de Luks od-
šla. Mati in hči sta ostali prave hipe
kakor potrti od žalostne radosti, ki
lima je polnila srce. Nato sta se okle-
nili druga druge v dolgem objemu.
Zdajci pa je prešinila Ivana de Pjen
nova misel; vsa se je stresla od nje.
Bila je svobodna; stala je s hčerjo
vred takorekto na cesti, brez stre-
he in kruha. Vrniti se v hišo v ulici
Sen-Deni je bilo nedvomno isto, ka-
kor pasti zopet v oblast Henrika
Monmoransiškega. Svobodni, da;
ali kam se naj obrneta?

Ivana je čutila, da ne bo mogla
več delati za svojo hčer kakor nek-
danje čase. Ponudena svoboda je bi-
la samo brezpomembna izprememba
njene gora. Pridobili sta zgolj to,
da se jima ni bilo več toliko bati
Henrika Monmoransiškega...

»Kaj bo z nama?« je zamrmrala
nehote.

»Mati,« je dejala Lujza hrabro,
kakor da je sledila Ivanini misli ko-
rak za korakom, »prej ste delali vi
za nju obe; zdaj bodi to moja nalo-
ga!... Za prvo silo pa imava še

Delo in uspeh „Schul- vereina“ na Štajerskem.

Vsako leto žrtvuje »Schulve-
rein« v svoje namene deset in deset
tisoče. Ker pa je v našem narodu
po Štajerskem še zelo mnogo na-
rodne zavednosti in narodnega po-
nosa, se nemške šole »Schulvereine«
ne rentirajo in ostajajo po veliki in
pretežni večini nezadostno obiskane.
Težko je Nemcem, najti dovolj slo-
venske dece, a z velikimi žrtvami
postavljene šole morajo vendar
imeti potrebno število učencev. Da
temu vsaj za največjo silo odpomo-
rejo, zbirajo Nemci po Dunaju sirote,
ali pa deco onih rodbin, ki niso v
stanu svoje otroke primerno preživ-
ljati. Ti otroci pridejo v one kraje,
kjer ima »Schulverein« svoje šole h
kmetom, ki so na glasu, da z Nemci
drže. Pri teh kmetih morajo ti otroci
delati od rane zore pa do poznega
mraka, da si kruha zaslužijo, vmes pa
morajo v šolo iti. Ker »Schulverein«
plača takim kmetom zelo malo, je
naravno, da so napor, ki jim to ti
otroci izpostavljeni, včasih narav-
nost nečloveški, za kar imamo doka-
ze v rokah. Za moderno Avstrijo je
tako trženje z »belim mesom« nad
vse značilno! »Schulvereine« pa te
otroci, ki jih imajo, ne pusa na-
zaj v njeno domovino. Ti otroci so
tudi nadalje primorani ostati v du-
ševnem in telesnem suženstvu, za-
to, da kdaj pozneje pomagajo tvoriti
nemško oporo. Prisiljevanje takih
otrok se vrši pri nas v smeri Radgo-
na-Spielfeld. Sedaj bodo pa še pri-
šli to deco naseljevati v smeri
Maribor-Sp. Dravograd in Maribor-
Celje. To naseljevanje nemške dece
nam ne more škodovati dosti, če
smo kolidaj oprezn. Dolžnost onih
Slovencev, ki pridejo z njo v stik,
naj bo, biti s temi nesrečnimi belimi
sužnji prijazni, jih privaditi, da v Slo-
venskih vidijo že v rani mladosti
svoje prijatelje, kar jim bo pozneje
odprlo oči. Mnogo se jih bo tako na-
vadilo na slovenski življenj, da bodo
pozabili svoje nesrečno rojstvo, sebi
in nam v dobro — Nemcem pa v
škodo. Seveda moramo pa pri tem

paziti, da nam nemška deca ne spači
med občevarjem naših lastnih otrok,
kar je drugi glavni namen »Schul-
vereine«. Na vzgledu teh nesrečnih
prisiljenih otrok naj pokažejo slo-
venski starši slovenski deci vso zlo-
bno hudobnost nemških nakan v
»Schulvereine«. Navajajte deco k
ljubezni do CMD., v kateri naj slo-
venska deca vidi svojega največjega
zaščitnika, prijatelja in dobrotnika.
Če bo naš naraščaj vzgojen narodno
ponosno — se bo delo »Schulverei-
ne« tudi vnaprej ubijalo nad lastnimi
namerami.

Slovenska zemlja.

IZ ČRNOMLJA.

»Narodna čitalnica v Črnomlju«
opozarja cenjeno občinstvo ter vsa
belokranjska in druga narodna dru-
štva na izlet združen z veliko ljud-
sko veselico, ki ga prirede Črno-
mljanci dne 5. julija 1914 v divni hr-
vatski Ozalji. Odhod iz Črnomlja ob
12:23 min. opoldne vrnitev ob 7:51
min. zvečer iz Ozlja. Med vožnjo
v vlakom kakor tudi pri veselici svira
sl. črnomljska mestna godba. —
Cenjeno občinstvo se opozarja pri tej
prilici na krasno vožnjo po novi
belokranjski železnici od Semiča da-
lje ter posebno na del vožnje od
Metlike do Ozlja, ki pelje tik ob
zeleni Kulpi, dalje na predor pod
starodavnim frankopanskim gradom
Ozalj itd. — S tem izletom more se
združiti še drug izlet in sicer na tak
način, da se odpelje cenjeno občins-
tvo z vlakom, ki dohaja iz Novega
mesta ob 4. uri zjutraj, naravnost v
Karlovce, ki se ogleda to prijazno hr-
vatsko mestce ter se vrne z vlakom
ob 3:11 min. popoldne v Ozalji. S
tem vlakom prihite (kakor so nam
zatrtili v jako velikem številu) tudi
Karlovčani ter je pri tem vlakom tudi
prejem gostov. Neposredno po pri-
hodu tega vlaka vrši se v Ozlju ob
sodelovanju črnomljske godbe veli-
ka ljudska veselica. Ker je to prvi
skupni izlet belokranjskih Slovencev
med mile brate Hrvate se pričakuje
od strani cenjenega občinstva kar
največje udeležbe.

LOGJE NA GORIŠKEM.

Čudno ravnanje z vojaštvom ob av-
strijsko-italijansko meji.
Malokateri se zmenijo za naše
fante, kateri služijo v obmejnih po-
stajah in javnosti je prikriti, kar po-
stajajo z njimi njih poveljniki. Tudi
v zakotno vas Logje na Goriškem,
ki leži tik ob italijanski meji, prihaja
že več let 3. stotnika 27. domobran-
skega pešpolka. Do tedaj, dokler je
bil njihov poveljnik g. stotnik Globoč-
nik, kateri je bil pa v veliko žalost
cele stotnije premeščen s 1. majem

Sedanji položaj na Balkanu

Nova nevarnost med Grki in Turki.

v Polo, ni bilo čuti pritožb. Na nje-
govo mesto so poslali iz Tirolskega
nekega Czusaya (ne. zamenjati s
Cuvajem), kateri si dovoli marsikaj,
kar je proti predpisom. Vojski se ho-
dijo pritoževati k tukajšnjemu prebi-
valstvu in s solzami v očeh jim
pripovedujejo, kako se jih trpinči.
Za vojaštvo je po popoldanskem po-
velju, navadno ob 5. uri prosti čas.
Naše fante pa vidimo do 8. ure pa
tudi do polu 9., kako še delajo, toda
ne tega, za kar so prisegli, ampak
opravljati morajo razna dela kot: mi-
zarska, zidarska, vrtnarska itd. Niti
dnevov, ki so Bogu posvečeni, jim
ne prepušči. Tako smo videli na Bin-
koštne praznike delati jih, kar je pro-
ti vsem predpisom. Sploh jim ne da
niti trohice prostega časa; če že ni
drugega dela, jih začene po kamenje.
Razume se, da vsled prevelikega
napora marsikdo obnemore in bi se
rad javil pred zdravnikom, toda boje
se ker fungira on sam tudi kot
zdravnik, pa je sam izjavil. Tudi
napram civilnemu prebivalstvu se
kaže kot pristen Tirolec: vsakogar
nahruli kdor stoji preblizu vojašnice
in vojakom je prepovedal občevariti
z njimi.

Merodajni faktorji naj se potru-
dijo, da bi g. stotnika podučili, kaj
je pravzaprav naloga obmejnih po-
staj. Zakaj so bili pod g. Globočni-
kom zadovoljni? On kot moderen
vojač je pač vedel, kaj je njegova
naloga. G. Czusayu, ki je starokop-
pitnež, tega menda ni treba vedeti.
Karakteristično je za njega pač to,
da je že pred 5. uro zjutraj na dvo-
rišču, kjer ponavlja dan za dnem vse
one lepe nemške fraze, dokler se ne
vleže v posteljo točno ob 9. uri zv.
Pač »šimel« in teh nas Bog varuj!
G. stotnik; pokažite se vsaj mrvice
filantropa — drugače se vrnite
zopet tja, od koder ste prišli, ker naši
slovenski fantje niso v nobenem so-
rodstvu s Tirolci!

CELJE.

Nemška policija izživja slovenske
fante, da jih potem zapira.

Naši okoliški fantje imajo to
lepo navado, da pridejo na nabor v
velikih skupinah na s slovenskimi
zastavami okrašenih vozov, ter s
slovenskimi znaki črez prsa, za klo-
buki itd. ter radi prepevajo sloven-
ske narodne pesmi! Dogajalo se je
v prejšnjih letih res, da so fantje
divje rjovelj in tulili, ter dali s tem
povod policiji za vmešavanje. Hva-
labogu se je pa v tem oziru v zadnjih
letih spremenilo mnogo na bolje, kar
je uspeh raznih društev! Na Tehar-
jih obstoji podružnica slovenskega
del. podp. društva, katera ima mo-
čen pevski zbor 18 pevcev. Več iz-
med teh jih je slo. dne 18. t. m. na
nabor, ostali pevci, da jim izkažejo
svoje prijateljstvo so jih spremljali.
Po mestnih ulicah so krasno ubrano
prepevali slovenske pesmi, tako, da
so se celo Nemci ustavljali in izra-
žali svoje zadovoljstvo nad dostoj-
nim nastopom. Pred kavarno stoječi
Nemci so se medsebojno povprašev-
vali od kod so ti fantje, ki tako lepo
pevajo. Med tem pa se zaleti policaj
Schwarz v sredo med fante in zgra-
bi slovenskega pevca Zupanca — za
prsi, mu strga slovensko trobojnico
ter ga hoče aretirati. Ko so fantje
proti temu nečuvnemu postopanju
nemškega policaja protestirali, da
jih mora vse zapreti, ker je vseh 20

100.000 K
nagrade

ali

obrnite

nja: navadila sem se poslušati, kaj
govore okrog mene...

Solza je zdrknila volunki po
bledem licu. Ivana je gledala nesreč-
nico z grozo v srcu. Kaj je bila prav-
zaprav ta čudna ženska, da se je
navadila prisluškovati okrog sebe?

»Bodi kakorkoli,« je nadaljevala
z naporom Alisa de Luks, »a slišala
sem. Sama bi bila morala pomisliti,
da sta brez sredstev; a jaz, madam,
sem bogata, bogatejša, nego si sama
želim: več hiš imam v Parizu. Ali bi
hoteli sprejeti eno izmed njih v za-
vetišče?«

Ivana de Pjen ni vedela v pr-
vem hipu, kaj naj odgovori.

»O, jaz nesrečnica!« je zajec-
ljala Alisa. »Saj si morata misliti po
vseh pravicah, da se skrivata za mojo
ponudbo le nova zaseda!«

»Ne, ne, madam,« je vzkliknila
črna dama. »Verjemite, ta grda mi-
sel mi ni prišla na um. Saj vidim sa-
ma, da se izpostavljam s tem, da na-
ma vračate svobodo, gotovo veliki
nevarnosti; kaj morem torej druge-
ga, kakor zaupati vam?«

»Res?« je zamrmrala Alisa.
»Oh, če pa mislite, da mi dolgujete
le nekoliko hvaležnosti, pustite mi
radost, da smem storiti vsaj malce
dobrega... In ker nočete prebivati
v eni izmed mojih hiš, sprejmite vsaj
tole!«

To rekša je položila na konec
mize možno, v kateri je utegnili bi-

ti svojih sto zlatov. Ziva rdečica je
poškrlatela obličje Ivane de Pjen.

Lujza je v zadregi pogledala v
stran. Toda Alisa je pokleknila.

»Madam,« je rekla s strnim gla-
som, »ne zavrnite prošnje umirajo-
čih! Sprejmite to peščico zlata, ki je
namenjena, da olajša tej žlahtni go-
spodični vsaj prvi čas...«

Ivana je pogledala svojo hčer-
ko in se zdrznila.

»S tem, da sem sprejela nalogo,
stražiti vaju kakor jetnici,« je na-
daljevala Alisa, »sem storila zlo, ki
mi gloje srce noč in dan. Prišežem
vam, da olajšate samo zadnje dne-
ve nesrečnemu bitju, ako sprejmete
ta neznatni dar Zakaj, ako ga
sprejmete, madam, potem vam bom
lahko verjela, da ste mi odpustili...«

Ivana de Pjen je pogledala svo-
jo ječarico s pogledom polnim brez-
mejnega sočutja. Še hipec se je obo-
tavljala, nato pa jo je premagalo
njeno velikodušno srce in pomohila
je obdev roki Alisi, ki jih je prišla
in jih poljubila goreče. Zdaj je Ivana
vzela možnjo.

Hotela je reči čudni varuhinji
kako besedo v slovo; saj je čutila do
nje samo še usmiljenje. Toda že je
bila Alisa vstala in izginila brez
glasu.

»Idiva!« je rekla Lujza.
»Čudna ženska!« je pomislila
Ivana de Pjen, ko sta bili na ulici.
(Dolge.)

krasnj demant, ki ste mi ga kazali
tolikokrat.

»Demant, dragica! Poslušaj
me... Takrat, ko so te mi ugrabili,
sem plakala in begala kakor blazna,
zdalo se mi je, da so mi iztrgali srce
in mi vzeli dušo mojega življenja;
mislila sem, da umrem — takrat pa
je stopil v kočo oni mož; prinesel te
je na rokah in te izročil meni, rekel
par besed ter izginil, velikodušnik,
dočim sem jaz norela od veselja; ni-
koli ne pozabim njegovega poštenega
pogleda, ki se je topil v solzah...
Izginil je, Lujza moja, toda njegovo
moško in prošodušno obličje se je
vtisnilo neizbrisno mojemu spominu.
Ti več kako spoštujem tega moža;
ti veš, da je moja hvaležnost do nje-
ga enaka grozi, s katero me navdaja
misel na podlega Pardajana... Po-
slušaj me dalje... Vzela sem te v
naročje in odšla proti Parizu. Še po-
mislila nisem na to, da sem brez
sredstev — kakor danes!... V go-
zdu me je došel jezdec... Poprašal
me je, kam grem in kaj mislim, in ko
je izvedel, da nimam na vsem bož-
jem svetu nobene pomoči in zaslon-
be, je položil blagi mož na tvoje pr-
si ta dar, čigar bogastvo v mojih
očeh ne dosega bogastva srca, ki ga
je dalo... In ta jezdec, Lujza, je bil
on! Bil je mož, ki te je prinesel na-
zaj v moje naročje!«

»Povedali ste mi to, draga ma-
mica!«

»Kljub bedi, ki me je trla tiste

jednako pelo, se je Zupanc izmuznil, ter odšel mirno proti kolodvoru. Tu pa ga sreča mladi g. Zamparutti — ga zagrabi — ter vleče k policajcu, nakar je ta Zupanca res aretirjal. Zamparutti je imel zato vmešavanje najmanj povoda — ako pomisli, da njegovo hišo obiskujejo skoraj izključno samo Slovenci — saj so mu Nemci v osebni Dirnbergerja zadali občutno konkurenco. Stalni gostje te hiše, pa naj to o priliki gospej mami povedo, da prevročekrvnega sinčka malo za ušesi potegne, sicer bomo o tej stvari nekoliko bolj obširno govorili. — Očividec.

Štajersko.

Laški trg. Tukajšnji hiper-talmi in polenta germani se zaradi obč. volitev, katere so za njih neugodno izpadle — še sedaj ne morejo pomiriti. Ni jim dosti, da so pričeli z bojkotom gostilen zmernejših Nemcev, marveč so se sedaj še vrgli na pomije (svinjska piča). Tako je janičar Schuchel, ljubljeneč renegatske klike neki ženi, katere mož je baje s Slovenci volil, odgovoril — pomije. Gospodom voditeljem janičarske garde pa čestitamo, da so s svojo visoko politiko že na pomije dospeli.

Pri nas in drugod. Svolčas smo poročali, da je v Gradcu streljal na nekega socialdemokratskega uradnika strok. organizacij krojaški pomočnik Matašič. Matašič je samo en dan, ko je bil štrajk delav. a socialisti so pritisnili na mojstre, da ga nobeden ni več sprejel v delo. Pretečni teden je bil Matašič pred graški poroto oproščen. Kaj bodo storili socialdemokratje radi tega porotnega pravoreka? Danes, v petek zvečer prirede veliko protestno zborovanje, ker vedo, da se jim je Matašič, ki je skoro postal morilec, izmuznil je zato, ker so sedeli na porotni klopi njihovi zakletki nasprotniki, nemškonaacionalni meščani. Mi smo doživeli v soboto 20. t. m., da nam je porota zavrnila zadoščenje na čisto pavšalno sumničenje veleposest. Fr. Robleka potom »St. Gospodarja«. Graški socialni demokratje naj nam bodo za vzgled. Vstati morajo tudi pri nas vsi zavedni elementi v protest na nezastisljan korak mariborske porote od 20. t. m. in pokazati s protestom, da smatramo pravorek onih porotnikov kot pristranski, ravno tako, kot smatramo socialni demokratje izrek porote v Gradcu v slučaju Matašič kot nečuten atentat na človeško življenje. Človeška čast je v vsakem oziru še dragocenejši zaklad, kot življenje, zlasti če pomislimo, da se klerikalni jezuiti ne bodo zadovoljili s tem, kar se je zgodilo, marveč, da bodo v bodoče neprestano rovali naprej. Tudi naša dolžnost je, da pokazemo s protestom, da nismo voljni pretrpeti mirno, da bi se teptalo pravo in vest!

Kje je Coletti?

vidi se ga
v senzacijski veseloligri
Soboto 27. v
Nedeljo 28. Kino-Ideal.
Ponedeljek 29.

Dogodki v graškem občinskem svetu. Graški občinski svet je torej razpuščen. Nemške meščan. stranke so dosegle kar so hotele in strmo glavi socialdemokratsko stranko, ki se je smatrala za edino gospodujočo stranko v Gradcu. Sedaj se to je zgodilo, kar je bilo pričakovati že od onega dne, ko so socialni demokratje dobili v graškem občinskem svetu svojega podžupana in sta zanj glasovala tudi zastopnika oficirskih umirovljencev, člana uradniškega kluba. V Gradcu bo zopet zavladal komisar od izvolitve novega obč. sveta. Če bo pozneje bolje se še ne more presoditi, kajti Nemci priznavajo, da jim vse skupaj pride prezgodaj. Vlada je odredila razpustitev, ker se od nadomestnih volitev v občini, svet ni nadejala nikakšnega zboljšanja razmer.

K zadnji veselici »Schulvereine« v Račjem pri Mariboru. Dne 14. t. m. je priredil v Račjem pri Mariboru nemški »Schulverein« svojo poletno veselico. Poročali smo, da je slavnomestni govornik v pričo častnikov defal, da Nemcem Dunaj ni nič, pač pa, da je njihov del Berolin... Radi te novice, ki je prišla tudi v neki graški list, je »Maribzrg.« od dne 23. t. m. zelo huda in razburjena ter trdi, da se niti omenjenih besed ni rabilo, kakor tudi, da ni bil navzoč noben oficir. Čudna je ta trditve, tim čudnejša, ker je o nji informiral javnost človek, ki bo gotovo tudi pred sodnijo znal v potrebnem služaju pričati.

Maribor. (Prijet tat.) V noči na minoli ponedeljek je neki Iv. Ferk iz St. Jakoba v Slov. Goricah vlomil

v prodajalno trgovca Znidariča pod kavarno »Theresienhof«. Polastil se je gotovine 30 K in zbil tudi veliko kaso, ki je pa bila prazna. Ferk je radi tatvine že opetovano predkaznovan in je kradel tudi v hotelu »nadvojvoda Ivan«, koder je bil nekaj časa zaposlen, a mu tatvin niso mogli dokazati.

Maribor. (CM. kres.) Že pred dobrim mesecem smo opozorili, da bi bila letos lepa prilika, žgati CM. kres na predvečer, na nekem griču v Melju pri Mariboru. Ogenj tega kresa bi bilo gotovo videti po celem Ptujskem polju. Ker gre k Sv. Urbanu navadno malo ljudi, predlagamo, da se deli in gre k Sv. Urbanu samo par gospodov, ostali pa da gredo v Melje. Po dolgem času bi bil to prvi kres v neposredni bližini Maribora. Seveda se treba hitro odločiti in ne vse zopet prihraniti za zadnji trenotek.

Goriško.

Ponarejevalec bankovcev prijet. Na poziv laškega prefekta v Cedadu so prišli v Sv. Lovrencu pri Mošji J. Tomassino, ki je ponarenil veliko laških in avstrijskih bankovcev. aprli so pa tudi njegovega sina.

Klerikalni tednik »Gorenjec« pravi, da je žalosten pojav za našo kulturo, da propadajo gledališča v Ljubljani in v Trstu! Ospodje klerikalci so že tako zaslepljeni, da niti svojega dela več ne poznajo in ga obsojajo. V Trstu sicer klerikalci nimajo ničesar iskati pri gledališču, so pa zato tem bolj zaposleni v delu za pogin slovenskega gledališča v Ljubljani. Res, žalostni čas prišli za našo itak bomo kulturo! Kamor pride klerikalec, zgine narodnost, mine čut za kulturo in narodno povzdigo. Gorijski slovenski bodočnosti, ako se naše ljudstvo kmalu ne otrese klerikalnega jarma! Klerikalizem je prava šiba božja za naš narod. Hvala Bogu, da je na Goriškem v tem oziru boljše!

Mažar z dolgimi prsti. V Gradcu so aretirali Jurja Votin iz Ogrskega, ki je kradel v cesarski vili. Pri kralji pa je bil zasačen, nakar je skočil v kanal in grozil z revolverjem. Končno so ga le ujeli in prepeljali v goriške zapore.

Šipo v zaporu je razbil Josip Faletič iz Opatjega sela, za kar bo moral sedeti znova 24 ur v ječi.

Nezvesta služkinja. Josipina Cej je ukradla svojih gospodinjih več denarja, za kar se je morala kesati 48 ur v zaporu.

Radi klofute! Štefan Budigoy je bil kaznovan z globo 5 K, ker je oklofutil svojega sosedo.

Predrzen fant je Jernej Bratuš iz St. Florijana, ki je ozmerjal orožnike. Obsojen je bil na 15 K globo.

Deklico je povozil v Solkanu Josip Rjavec iz Grgarja. Radi neprevidnosti je bil kaznovan z globo 5 K.

Konec porotnega zasedanja v Gorici. Dotični Feiss je bil od porotnikov popolnoma oproščen. Dobro za njega, če je nedolžen!

Zopet oče posilil svojo lastno hčer! Te dni je sedel pred poroto finančni stražnik Feiss, ki je bil obtožen nenravnega zločina storjenega nad svojo hčerjo. Iz Tržiča pa poročajo, da so tam aretirali nekega Karla Moser in njegovo 15letno hčer ker sta zakrivila medsebojno nenravne zločine. Žena oziroma mati je že pred par dnevi zbežala iz sramote. Ostali otroci so bili prepeljeni v Gorico, ker so pristojni v mesto.

Dober kristjan je Peter Marinšič, ki je dal zausnico 13letnemu Simčiču, ki ni hotel iti v cerkev. Za to se je moral zagovarjati pred goriškim sodiščem, kjer je bil obsojen na 5 K globo.

Rešen Kormin! Kakor smo poročali, je obesil narodni trgovec Toroš slovenski napis nad svojo trgovino, kar je Lahe tako razdražilo, da so nahujskani od laškega časopisa, ponosni ukradli napis in ga požgali. Tako rešujejo Lahi svoj Kormin. Ni pa res, da ni nobenega drugega slovenskega napisa v mestu! Na poslopuj krajnega sodišča je tudi slovenski napis! So pa res junaki naši Lahi! Slovenci pravimo takim ljudem — tatovi!

Gorica. (Umrljivost.) Pretekli teden je umrlo v mestu 11 oseb, izmed teh 4 v bolnišnici usmišljenih bratov, 2 v ženski bolnišnici in 1 v umobolnici.

Brivnice bodo v ponedeljek na praznik sv. Petra in Pavla celi dan zaprte. Od prvega julija pa do konca avgusta bodo brivnice ob nedeljah in praznikih odprte le dopoldne.

Posledica pretepa in brezbržnosti. Martin Gregorčič iz Ajdovščine je dobil pri pretepu rano na glavi, za kar se pa ni dosti zmenil. Te dni pa je moral vsled neznosnih bolečin v goriško bolnišnico, kjer so ga operirali.

Nesreče. Jakob Besednjak iz Preserja se je pri odkladanju oke-

ke nevarno poškodoval. Delavec Nikolaj Marušič iz Opatjega sela se je pri delu opasno ponesrečil. Oba se zdravita v Gorici v bolnišnici usmišljenih bratov.

S strehe je padel Valentin Leban ter se močno poškodoval na glavi in levi roki.

Mater božjo je hotel ukrasti Avgust Blažič v župnišču na Plamti. V eni roki je nesel sliko, v drugi pa svetilko z oljem. Pri prenašanju ga je dobil stražnik in ga primerno podučil.

Dnevno.

Verske tolerance katoliški klerikalec ne pozna. On dobro ve, da bi sam preganjal drugoverce, ako bi imel oblast nad njimi in jih tudi preganja in naravno je, da ne more verjeti, da bi bili drugi tolerantni. Dr. Aleš Ušeničnik straši katoliške Slovence pred Srbi tudi s tem, da je Srbija baje v verskem oziru nestrpana. Njega nič ne ženira dejstvo, da je ravno Srbija znana kot država popolne verske tolerance, temveč je napisal brezskrbno te-le besede: »Res, da obeta Srbija katoličanom konkordat, a ta konkordat se še ni izkazal in konkordat je tudi lahko pod legalnim videzom svobode le sužna spona.« Tako-le trdi dr. Ušeničnik nekaj, kar ni res, ker Srbija je konkordat že sklenila (dr. Ušeničnik pravi, da ga obeta!) in res je, da se njeni katoliki čisto nič ne pritožujejo, ker sicer bi bili že vsi dunajski listi polni teh pritožb, zato bi že posrbeli avstrijski konzuli in drugi dunajski agenti. Saj je vendar znano, kako vpijejo dunajski listi na Srbijo celo takrat, ako ona ničesar ni zakrivila in lahko si mislimo, kako vpije bi nastalo v dunajskem časopisju, ako bi se srbskim katoličanom v resnici zgodila tudi najmanjša krivica! V tem slučaju bi gotovo zahtevalo dunajsko časopisje, da izroči grof Berchtold Srbiji takoj najmanj — ultimatum. Vse to dobro ve tudi dr. Ušeničnik, ampak njemu ni do tega, da bi katoličani v Srbiji uživali vse pravice, po njegovem bi morala srbska vlada izročiti celo Srbijo na milost in nemilost oni peščici katoličanov in jim dati še celo srbsko armado na razpolago, da bi mogli pokatoličniti vse pravoslavne Srbe — samo zato, da bi se prikupila dr. Ušeničniku in drugim slovenskim klerikalcem. Tako si zamišlja katoliški klerikalec versko tolerance: ne kot ravnopravnost in prostost vseh veroizpovedanj, temveč kot gospodstvo katoličanov nad tujci, kjer se nahajajo v ogromni manjšini. S takimi fanatikami je vsak resen pogovor nemogoč.

Konopište in Schönbrunn. Dunajski dopisnik »Ruskega Slova« je mnenja, da nemški cesar ni prišel na Konopište samo rože gledat in duhat, temveč da je prišel delati politiko. Avstrijski vojaški in diplomatični krogi so prepričani, da se usoda Evrope razreši na Bosporu in na Sredozemskem morju. Avstrija se zato pripravlja braniti svojo bodočnost na Sredozemskem morju (proti komu?) in zato je hotel avstr. prestolonaslednik, ki se posebno zanima za avstrijsko brodogradnjo, zvedeti za nazore skušenega nemškega admirala Tirpica. Zanimiva je trditve ruskega žurnalista, da se avstrijska politika nič več ne dela v Schönbrunu, kjer živi stari vladar, temveč na posestvih prestolonaslednika na Konopištu. Stari, senčni park v Schönbrunu je pozabljen. Cesar Viljem se ne vozi nič več v Schönbrunn, temveč na Konopište. Vpliv prestolonaslednika na smer državne politike je vedno večji, toda krmila, da bi regulariziral to življenje, prestolonaslednik še nima v roki; tega ravna stari cesar. Kaj se vse pripravlja, tega nihče ne ve. Dejstvo je, da hodi na Konopište Viljem, Berchtold in visoka aristokracija. Schönbrunn je pozabljen.

Kje dobi Bolgarija denar. Znano je, je Bolgarija že dolgo iskala denar in da je naposled običala s pogajanj v Berlinu. Seveda bi Nemec dal denar le na protiusluge in te najbrže niso kaj posebno po volji državam trojnega sporazuma. Sedaj so francoski in ruski listi prinesli poročilo, da je francoski poslanik v Sofiji bolgarski vladi predložil predlog francoskih bankirjev glede posojila 500 milijonov levov pod zelo ugodnimi pogoji. Kaj stori bolgarska vlada, še ni znano.

Opice! Vsa klerikalna politika je protinarodna in vendar bi se klerikalci včasih radi pokazali narodne. Ker pa vse narodno delo na Slovenskem izvršujejo pravzaprav samo nasprotniki klerikalcev in da Slovenci nismo v narodnem oziru še popolnoma zaspali, je samo zasluha onih, ki niso klerikalci, temveč narodno - zavedni Slovenci. To klerikalce jezi in ker ne morejo narodnjake po posnemati v narodni požrtvovalnosti, jih hočejo posnemati vsaj v onem, kar malo stane. Kresove na predvečer braznika sv. Cirila in Me-

toda so do sedaj zažigali samo narodnjaki. To ne stane veliko, ampak lepi so vendar-le ti kresovi in dokazujejo našo živo narodno zavest, so nekak zunanji znak naše narodne zavednosti. To so videli klerikalci in hajd! sedaj bodo tudi oni zažigali kresove na čast slovanskima apostoloma Cirilu in Metodu. Narodne se hočejo pokazati klerikalci s tem, da posnemajo narodnjake samo pri zunanjem naglašanju narodnosti, nočejo pa posnemati narodnjakov pri resnem in težkem narodnem delu, ki zahteva precej požrtvovalnosti in samozatajevanja. Kot opice so ti naši klerikalci, ki hočejo posnemati človeka, so pa pri tem zelo smešne, ker četudi lahko posnemajo nekatere kretnje človekove ostanajo vendarle še vedno samo — opice. Tako tudi klerikalci: naj se delajo še take narodnjake, dokler ne bo njihovo delovanje narodno, ostanajo vedno samo — klerikalci. t. j. brezdomovinci.

Vabilo. V nedeljo, 28. t. m. priredi Premška podružnica sv. Cirila in Metoda veliko vrtno veselico v Bitinjah pri g. Grahorju »Klobučarju« (železniška postaja Kilovčev, praga St. Peter - Reka.) Začetek ob 3. popoldne. Vzored je zelo zanimiv. Svirala bo Sokolska godba iz Kozine pevske točke pa bo izvajal polnostevilni mešani zbor trnovske Čitalnice. Ker se vrši ta prireditev v narodni namen, vabimo vse narodno čuteče občinstvo, posebno iz bližnjih vasi, da se te veselice polnostevilno udeležijo! Pokažimo z mnogoštevilno udeležbo, da nam še ni zamrlo narodno čuvstvo, kakor to želi na vse pretege neka izvestna stranka na Kranjskem; pokažimo, da še imamo požrtvovalno ljubezen in darežljive roke za naše nesrečne brate na Korškem in drugod, ki zdihujejo pod nemškim in italijanskim jarmom! Posnemajmo našega nepozabnega pesnika S. Gregorčiča, ki pravi:

»Odprti srce, odprti roke,
otiraj bratovske solze!«

Greh žene. Člani slovenskega gledališča iz Ljubljane pod vodstvom režiserja g. Danila, prirede v soboto 27. t. m. in ne kakor je bilo prvotno javljeno, gledališko predstavo v čitalnici v Kranju. Pri predstavi sodeluje iz posebne prijaznosti orkester prostovoljne požarne brambre.

Aljažev dom v Vratih je že odprt in oskrbovan. Planinci naj ne zamudijo ogledati si Vrata v tem času, ko se opazuje poleg krasote narave tudi grozota njenih moči. V visokem gorovju ob sklepu doline je še mnogo snega; vsled tega se snežni plazovi udirajo preko sten in grme v globočine. Od našega hotela se najlepše opazuje ta boj poletja proti snegu in ledu v gorah. Nekaj minut nad hotelom je tudi letos prihrumel velikanski plaz izpod Stevarja, ki je notri do potoka Bistrice odložil ogromne množine snega. Vendar pa je Aljažev dom popolnoma na varnem. Aljažev dom je dobro prezimil, se je preteklo nedeljo odprl prometu in je skrbno in dobro urejen in se nahaja na planinski postojanki Slov. Plan. Društva.

Poštni promet na Notranjskem. Od 1. julija 1914 dalje se bode dnevno dvakratna poštna vožnja na progi Logatec kolodvor-Idrja poštini urad in nazaj oskrbovala z avtomobili in izročila avtomobilnemu podjetniku Ivanu Sicherl v Spodnjem Logatcu. Avtomobili bodo odhajali od kolodvora v Logatcu ob 7.10 zjutraj in ob 2.30 popoldne in ob 9. uri predpoldne oziroma ob 4.20 popoldne v Idrjo prihajali. Iz Idrje bodo odhajali avtomobilni vozovi ob 11.30 predpoldne in ob 6.10 popoldne in k poštenu uradu v Spodnjem Logatcu oziroma h kolodvoru v Logatcu ob 1.26 uri popoldne in ob 8.06 zvečer oziroma ob 1.50 popoldne. Sedanje dnevno dvakratne dvoprežne poštne vožnje med poštini uradi Spodnji Logatec in Idrja in dve izmed sedanjih dnevno sedemkratnih enoprežnih poštinih voženj med poštini uradom v Spodnjem Logatcu in med kolodvorom v Logatcu se bodo s koncem 30. junija t. l. opustile. Kurzi in kartiranja poštinih službenih mest na progi Spodnji Logatec - Idrja in poštini uradi, ki se s poštini avtomobilnimi vožnjami Logatec kolodvor - Idrja v neposredni zvezi, kakor tudi krajevna dostavljanja in tudi morebitna pota selskih pismonoš pri poštini uradih, ki pridejo v poštev, so se vsled tega primerno preuredila.

Kolegijsna organizacija gorenjskih čevljarstevskih mojstrov iz okolice Radovljice je na zadnjem sestanku sklenila sledeča določila: 1. Natančno regulirani cenik za vse enak, zmerne cene po najnižjem proračunu. 2. Popravila tovarniških izdelkov v par odstotkih več cene kakor domačih del. 3. Obvestitev nezaupljivih strank.

Ravnateljstvo »Slovenske trgovske šole s pravico javnosti v Trstu (ulica Stadion 21., I. nadstropje) naznanja, da se odprta na šoli s prihodnjim šolskim letom tudi I. tečaj dvorazredne dekliške trgovske šole, ako se oglasi vsaj 20 učenke. V slučaju, da se tega števila ne doseže, se uvrste učenke, kakor v tem letu, kot hospitantke v deski tečaj. Tozadevne prijave sprejema ravnateljstvo od 1. do 4. julija t. l. od 9. do 12. dopoldne, katero da tudi natančno pojasnila glede sprejema. Vpisovanje učencev (dečkov) pa se vrši dne 16. in 17. sept. t. l. od 9.—12. dopoldne in od 3. do 6. ure popoldne.

vložil proti nam resnicoljubnemu obč. tajniku tožbo in naš lažnjivi klerikalni Janezek bo moral torej ali plačati 60 K, ali pa sedeti 6 dni v hladu! Taka je ta podla banda! Pa se še hvalijo z zmago in si upajo kričati, da smo mi sleparji in obrekovalci! Pfu! hinavci! — V kratkem bo pri istem sodišču sedelo na zatožni klopi še več teh nedolžnih klerikalnih dušic radi svojih podlih manevrov pri zadnji državnozbornski volitvi!

Vabilo. V nedeljo, 28. t. m. priredi Premška podružnica sv. Cirila in Metoda veliko vrtno veselico v Bitinjah pri g. Grahorju »Klobučarju« (železniška postaja Kilovčev, praga St. Peter - Reka.) Začetek ob 3. popoldne. Vzored je zelo zanimiv. Svirala bo Sokolska godba iz Kozine pevske točke pa bo izvajal polnostevilni mešani zbor trnovske Čitalnice. Ker se vrši ta prireditev v narodni namen, vabimo vse narodno čuteče občinstvo, posebno iz bližnjih vasi, da se te veselice polnostevilno udeležijo! Pokažimo z mnogoštevilno udeležbo, da nam še ni zamrlo narodno čuvstvo, kakor to želi na vse pretege neka izvestna stranka na Kranjskem; pokažimo, da še imamo požrtvovalno ljubezen in darežljive roke za naše nesrečne brate na Korškem in drugod, ki zdihujejo pod nemškim in italijanskim jarmom! Posnemajmo našega nepozabnega pesnika S. Gregorčiča, ki pravi:

»Odprti srce, odprti roke,
otiraj bratovske solze!«

Greh žene. Člani slovenskega gledališča iz Ljubljane pod vodstvom režiserja g. Danila, prirede v soboto 27. t. m. in ne kakor je bilo prvotno javljeno, gledališko predstavo v čitalnici v Kranju. Pri predstavi sodeluje iz posebne prijaznosti orkester prostovoljne požarne brambre.

Aljažev dom v Vratih je že odprt in oskrbovan. Planinci naj ne zamudijo ogledati si Vrata v tem času, ko se opazuje poleg krasote narave tudi grozota njenih moči. V visokem gorovju ob sklepu doline je še mnogo snega; vsled tega se snežni plazovi udirajo preko sten in grme v globočine. Od našega hotela se najlepše opazuje ta boj poletja proti snegu in ledu v gorah. Nekaj minut nad hotelom je tudi letos prihrumel velikanski plaz izpod Stevarja, ki je notri do potoka Bistrice odložil ogromne množine snega. Vendar pa je Aljažev dom popolnoma na varnem. Aljažev dom je dobro prezimil, se je preteklo nedeljo odprl prometu in je skrbno in dobro urejen in se nahaja na planinski postojanki Slov. Plan. Društva.

Poštni promet na Notranjskem. Od 1. julija 1914 dalje se bode dnevno dvakratna poštna vožnja na progi Logatec kolodvor-Idrja poštini urad in nazaj oskrbovala z avtomobili in izročila avtomobilnemu podjetniku Ivanu Sicherl v Spodnjem Logatcu. Avtomobili bodo odhajali od kolodvora v Logatcu ob 7.10 zjutraj in ob 2.30 popoldne in ob 9. uri predpoldne oziroma ob 4.20 popoldne v Idrjo prihajali. Iz Idrje bodo odhajali avtomobilni vozovi ob 11.30 predpoldne in ob 6.10 popoldne in k poštenu uradu v Spodnjem Logatcu oziroma h kolodvoru v Logatcu ob 1.26 uri popoldne in ob 8.06 zvečer oziroma ob 1.50 popoldne. Sedanje dnevno dvakratne dvoprežne poštne vožnje med poštini uradi Spodnji Logatec in Idrja in dve izmed sedanjih dnevno sedemkratnih enoprežnih poštinih voženj med poštini uradom v Spodnjem Logatcu in med kolodvorom v Logatcu se bodo s koncem 30. junija t. l. opustile. Kurzi in kartiranja poštinih službenih mest na progi Spodnji Logatec - Idrja in poštini uradi, ki se s poštini avtomobilnimi vožnjami Logatec kolodvor - Idrja v neposredni zvezi, kakor tudi krajevna dostavljanja in tudi morebitna pota selskih pismonoš pri poštini uradih, ki pridejo v poštev, so se vsled tega primerno preuredila.

Kolegijsna organizacija gorenjskih čevljarstevskih mojstrov iz okolice Radovljice je na zadnjem sestanku sklenila sledeča določila: 1. Natančno regulirani cenik za vse enak, zmerne cene po najnižjem proračunu. 2. Popravila tovarniških izdelkov v par odstotkih več cene kakor domačih del. 3. Obvestitev nezaupljivih strank.

Ravnateljstvo »Slovenske trgovske šole s pravico javnosti v Trstu (ulica Stadion 21., I. nadstropje) naznanja, da se odprta na šoli s prihodnjim šolskim letom tudi I. tečaj dvorazredne dekliške trgovske šole, ako se oglasi vsaj 20 učenke. V slučaju, da se tega števila ne doseže, se uvrste učenke, kakor v tem letu, kot hospitantke v deski tečaj. Tozadevne prijave sprejema ravnateljstvo od 1. do 4. julija t. l. od 9. do 12. dopoldne, katero da tudi natančno pojasnila glede sprejema. Vpisovanje učencev (dečkov) pa se vrši dne 16. in 17. sept. t. l. od 9.—12. dopoldne in od 3. do 6. ure popoldne.

**Petek 26,
Sobota 27,
Nedelja 29,
Ponedeljek 29,** „**Otroci kapitana Granta**“
po slovitem romanu JULES VERN.

**Samo 4 dni
Največja senzacija**

v Bachmaier Elektro Bioskop, Tivoli.

Nekaj glavnih prizorov: Roberta odnese kondor v zrak. — Roberta zasledujejo divji bivoli. — Viharno morje. — Velika železniška nesreča. — Boj na morju med ekspedicijo in novozelandskimi pirati.

Požar. Preteklo soboto okrog desete ure zvečer je izbruhnil v kolenju posestnika Antona Grisa na Pijavi gorici ogenj, ki se je silno hitro razširil in ki se je oprjel tudi dva poljedelska voza in več krme. Le domačinom in gasilnim društvom iz Škofljice in iz Smarije se je zahvaliti, da se ogenj ni razširil še bolj. Škoda znaša 5000 K. Na Grisa odpade 4000 kron, na Jesihovo 1000 kron. Grisi je bil zavarovan za 1400 kron, Jesihova pa za nič. Kako je ogenj nastal, se še ne ve.

Maščevanje obsojenca. 40letni dninar Janez Zabret iz Mengša je nevaren, nasilen človek in je bil radi različnih zločinov že šestnajstkrat kaznovan. Pred kratkim je bil obsojen na dva meseca težke ječe radi hudobnega poškodovanja lastnine posestnika Apolonije Ves iz Rodice. Takoj po obravnavi je šel Zabret v Rodico, da bi se maščeval nad Vesovo, ki je bila glavna priča proti njemu. Zabret je s silo udri v njeno hišo, vrgel jo je na tla in jo začel pretepati s pestmi in suvati z nogami. Nasilnež je večkrat grozil Vesovi, da jo ubije. Zabreta so aretirali in ga izročili okrajnemu sodišču v Kamniku.

Prepovedni tatovi. Preteklo nedeljo okrog dveh zjutraj je bilo vlomljeno v hišo gostilničarja Josipa Dolinarja v Kozarjih. Dva tatova sta vlomila s silo v neko omaro in sta jo preiskala. Vsled ropota, ki sta ga napravila tatova s svojim vlomom, se je zbudil gostilničar, ki ju je prepoznal. Vlomilca sta odnesla urno pete. Na sumu sta dva moža, ki sta prejšnji večer pila v Dolinarjevi gostilni. Prvi je okrog 35 let star, in je baje doma iz borovniške okolice. Drugega mu je okrog trideset let; bolj majhen je, širokopleč in jeclja.

Utonil je Niko Spišič iz Jakovine, ker je v božjasti padel v ribnik. Star je bil 16 let.

Ljubljana.

— **Da ne bo prepira.** Glede Korošcev smo slišali v »Dnevnu« dvojno mnenje, katero bo zmagovalo, se še ne ve. Rad pa bi dal tu nasvet glede klerikalnega cvetličnega dne. Da se izognemo vsem očitkom, naj C. M. D. družba ukrene sledeče: C. M. D. ima jako lep kolek po 1 K, ki pa je zelo malo znan. S tem kolekom naj naredi lepe bele legitimacije z velikim napisom »1 krona za Korošce«. Vsak naprednjak bo nosil dne 5. julija to legitimacijo javno in bo tako zavarovan, da mu ne bo treba dati za klerikalne namene. Mislim, da bi bila ta zadeva na ta način najlepše rešena. (Se strinjamo!)

— **Številke govore.** V naši notici pod tem naslovom (»Dan« št. 904) so nastale jako neubele pomote. Popraviti je tako-le: 4000 oseb dá za vožnjo (a 50 K) 200.000 K, v deželi pustijo te osebe (a 30 K) 120.000 K, sokolska zveza dobi za znake (a 6 K) 24.000 K, kar dá skupen znesek K 344.000 in ne K 244.000, kakor je bilo napačno poročano.

— **Kako velika škoda** bi bila za Slovence ako bi se izlet ne vršil in bi bili izključeni samo inozemci, smo poročali v eni zadnjih števil. Danes navajamo v približnih svotah splošno škodo, ki bi nastala, ako bi se izlet sploh ne vršil. V izletnih dneih bi gotovo prišlo v Ljubljano 40.000 ljudi. Od teh ljudi bi gotovo vsak pustil v Ljubljani najmanj 20 K, v celoti torej 800.000 K. Veliko gostov bi se razpršilo po Kranjski na razne izlete; teh bi bilo lahko rečeno okroglo 10.000. Vsak od teh bi potrošil 30 K — dá svoto 300.000 K. Računajmo k temu še stroške »Sokolske zveze« 50.000 K, dá končno svoto 1.150.000 K. Tako velika bi bila škoda vseh Slovencev, ako bi se ne vršil sokolski zlet; zato mislimo, da danes ni človeka, ki bi se ne zavzel za to, da se zlet vrši! Vsak, ki bi pa odobral in podpiral to, da ima slovenski narod nad en milijon kron škode, je najpodeljši šuft in izdajalec! Zlet ni samo interes »Sokolstva«, ampak celokupnega slovenskega naroda brez ozira na to ali ono politično naziranje!

— **Brezmiselnost je postopanje** vlade napram sokolskemu zletu. Ali vlada ne pomisli, da ima zlet za njo koristi? Ako se zlet ne vrši, bo država imela zgube najmanj pol milijona kron, katere bi zaslužila pri železnicih. Upamo, da se vendar dobi pri avstrijski vladi mož, ki malo trezno misli. Če pa ne — potem pa ...!

— **Kaj pa mi?** Zadnje čase smo večkrat čitali o večjih izletih, ka-

tere prirejajo hrvaški in srbski dijaki v naše kraje. — Iz Varaždina, Osjeka in Zagreba prihajajo trume mladil Hrvatice in Hrvatov, da proučijo kraje svojih bratov Slovencev. — Vprašamo se, kaj pa naši dijaki? Ali ne bi mogli naši dijaki in dijanke prirediti večjega izleta v Zagreb ali kako drugo hrvaško mesto? Dolžnost slovenskih profesorjev je, da organizirajo take izlete; gotovo je pa tudi, da bi bila moralno prisiljena podpirati take izlete dežela in mestna občina. Naj spozna naša mladina tudi hrvaške kraje, kajti lastne ima priliko celo življenje!

— **Cirilica in Slovenci.** Izrazila se je želja, da bi »Dan« priobčeval tudi članke, tiskane v cirilici. Ideja ni napačna, posebno ko je danes že toliko Slovencev, ki ne znajo čitati cirilice. Tri četrtine vseh Slovanov se poslužuje danes samo cirilice in dobijo se Slovenci, ki ne znajo te čitati ne pisati. Zadnja številka »Glasa Juga« je imela prilogo, ki je bila namenjena Slovincem, ki ne znajo cirilice. Umetno bi bilo tudi, da bi se začela na slov. srednjih in meščanskih šolah učiti cirilica. Zasebni trgovski zavodi bi jo pa lahko tudi sedaj upeljali, kajti absolventom teh šol marsikaterikrat zelo koristi cirilica. Na delo!

— **Za sokolsko diplomu** naj zbira vsa naša narodna omizja. Posebno po deželi naj se zavzamejo prijatelji Sokolstva, da pride v vsako gostilno in narodno hišo Sokolska diploma. Za 2 K se ne dobi tako lepa slika nikjer. Enako naj si vsi gostje vzamejo za zgled one gostilne, kjer so stene dekorirane s sokolskim kolekom. Posnemajte in pokazite na ta način svoje voljo.

— **Okoli klerikalcev** se radi plazijo nekateri »tudi-naprednjaki«, seveda — okoli obč. svetnikov in dež. poslancev. To so takozvani navadni možički, ki jim srce od vsake prijazne klerikalne besede kar — »zabinglja!« Tudi v Ljubljani je par takih naprednih možičkov! Ej, kajpak: eni iščejo Štefeta ali Lampeta v »Katoliški Tiskarni«, drugi preže na te mogočne gospode v »Unionu«, tretji zopet v kaki cerkvi pod kotlom, no in tako pojo ti napredni slabički uboge reve, okoli vas zdihujemo; politične smo res mi šleve, zato vas zasledujemo! ... Ali se vam, ljudje božji, ne zdi smešno in — neznačajno takole kometiranje z našimi že tolikokrat štempljanimi klerikalci? X = X.

— **Nov korar.** »Spiritual« pri nunah v Škofji Loki, Ignac Nadrah, je postal v Ljubljani — korar. Ta možakar je bil pred leti kaplan pri Sv. Jakobu v Ljubljani in je ostal marsikomu te fare v ne baš prijazen — »spominu«. Bil je eden tiste sorte kaplanov-kričavcev in zabavljačev na prižnici, ki bi se radi škofu Tonetu prikupili in brž — »naprej prišli!« In res je škof Tone Nadrahu dal »spiritualsko« mesto v Škofji Loki, zdaj pa pride ta klerikalni petelin v Ljubljano med korarje. Dr. Lampe in nek drug sta spet — »skuz padla!« S.

— **Slovensko gledališče** — zaplankano. Kakor slišimo, bodo dali klerikalci 1. avgusta zaplankati slovensko gledališče. Pravijo, da bodo začeli nekaj popravilati. Drugi pa so mnenja, da hočejo klerikalci gledališče skriti pred slov. gosti, ki pridejo na sokolski zlet. Klerikalci bi menda radi zaplankali svojo sramoto, toda ta je tako velika, da se o nji zgraža cel svet.

— **Sokolsko diplomu** na ime so doslej naročili: Sportno omizje pri »Roži« (50 K); Lovski klub pri »Štruklju« (50 K); gospod ravnatelj Ivan Hribar (20 K); gospod veletržec Popović (20 K); gospa Marija Vidmar (10 K). — Kakor slišimo, se povsod marljivo zbira za diplomu. Skrbite, da se »Sokolska diploma« čim preje zasveti na stenah naših sob in vseh gostiln in restavracij!

— **5. julija 1914 postavi Sokol I.** na svoji javni telovadbi 250 članov in članic na telovadišče. Na tridih tleh najbolj klerikalnega okrožja deluje, kjer se grmi s prižnice proti njemu, razprostrta svoje peruti, kot čuvar slovenske misli. Zato prosimo, pridite vsi, ki le morete, 5. julija na javno telovadbo, da nam vaš obisk ogreje naša srca za nadaljnjo delo in borbo. Pokažite, da ste z nami, da ste tudi Vi — Sokoli.

— **Nič hudega** se ni zgodilo pri sročnji patriotični demonstraciji ljubljanskih Švabov. Malo peli so, v svitu meter visokih sveč, kakor pri pogrebu. Ker so prisostvovali

večinoma le stražniki in detektivi, tudi nikogar ni bilo, da bi se navduševal. Bilo je prav lepo vse tiho in mrtvaško, kakor se za ljubljanske Švabe spodobi.

— **Zadnja seja občinskega sveta** v Spodnji Šiški. Včeraj, ob 8. zvečer, je bila zadnja seja občinskega sveta v Spodnji Šiški. Župan gospod Seidl omenja, da je to spominjski dan, ko ima Ljubljana dva župana, kar se doslej še ni dogodilo. Obč. svetnik G. Cimerman izrazi željo, naj se zavedni Šiškarji združijo v organizacijo in naj delajo še nadalje na narodnem polju, kakor doslej, tako da ostane Šiška vedno v naprednih rokah. — Iz dnevnega reda seje povzamemo sledeče: Izvolijo se trije člani v krajni šolski svet, in sicer gg. Kelec, Cimerman in Ogrizek; njih namestniki so gospodje Vučnik, Seidl in Noč. — Bernik Ivan dobi podporo 10 K mesečno. — Vseh 21 prostolcev za razpisano službo lampista je za to službo nevalificiranih. Zato se nastavi dosežanega prizigalca z mesečno plačo 90 K. — Prošnji Antona Stirna za razširjenje koncesije se ugodno. — V občinsko zvezo se sprejmejo: A. Podrekar z družino, Franc Ločnikar, Janez Malenšek, Jernej Glavič, Peter Selak, Josip Blatnik, Mihael Tarman, Fran Ogrizek, Matija Terlep, Fran Golob in Drago Vučnik, vsi z družinami. — Vloži se prošnja na vlado, da dovoli ta poleg podelitve zidave enonadstropnih hiš ob Rohmanovi privatni poti, tudi zidavo visokih parterjev v teh enonadstropnih hišah. — Občina si naroči še štiri svetilke sistema »Lux«. — Šla je deputacija občinskega odbora zaradi stanovanja železniškega zdravnika v Spodnji Šiški k ravnatelju državnih železnic Galambošu v Trstu, kjer je izposlovala, da bo stanoval zdravnik v Šiški. — Pota pri Anžoku, kjer se pere, se bodo popravila. — Župan g. Seidl po izčrpanem dnevnem redu pove, da se bo dal zadnji šiški občinski odbor fotografirati prihodnji ponedeljek v salonu g. Štefica. Slednjič se zahvali vsem občinskim svetovalcem za sedanje skupno delovanje.

— **Ido — mednarodni jezik.** Od mnogo strani sem bil zadnjič dobo vprašan, kaj da je z Ido-jezikom. Ker mi ni mogoče tolikim osebno opisati, naznanjam tem potom, da Ido lepo in brez hrupne reklame napreduje. Na Dunaju se n. pr. ravno sedaj vršijo trije tečaji za Ido, ponekod mu pa stari Esperanto, ki ga le še z denarjem in premijami vzdržujejo, pripravlja pot do občinstva. Smoteno delo, znanstvena podlaga ter praktična in lahka uporabnost brezdomno zasigura Ido-jezik — bodočnost. — J. Kovačič.

— **Lep večer** je bil snoči v hotelu Tivoli v družbi srbskih gojenk iz Novega Sada. Večera se je udeležil tudi prof. dr. Ilešič. Krasen in navdušen govor je imel katehet gospod Veljko Miroslavjevič. Zabava je bila zelo animirana in prepletena z lepo domačo pesmijo. V sredi ljubljanskega občinstva, dijakov in dijanj so se srbske dijanke zelo dobro počutile.

— **Strela ubila** — rake. Neverjetno — a vendar resnično. Na dvorišču prejšnje Levstikovove, sedaj Zanklove hiše, ob jubilejnem mostu ima gospa Levčeva dve jami z vodo, v katerih shranjuje rake. Poleg jam vodi strelodovoda žica v zemljo. Preteklo nedeljo je treščilo v strelodovod in strela je šla po žici v zemljo — od tam pa v vodo in je ubila vse rake, ki so bili tam shranjeni. Gotovo zanimiv slučaj.

— **Hudoben valenec.** Ko se je peljal pretekli ponedeljek 13letni Janez Bevc iz Nove vasi pri Vačah na kolesu po Opekarski cesti, mu je prišel nasproti 17letni čevljarški vajenec Franc Sivec, ki je sunil Bevca s hudobije raz kolo. Bevc je padel na tla, zadobil je težke notranje poškodbe in je popolnoma izgubil sluh na levem ušesu.

— **Koni je utonil v jarku.** Dne 24. t. m. je zaspal na vozu blizu Kolerjevega posestva kmet Škulj iz Iške vasi in konja sta jo potegnila z vozom v jarek. Drog pri vozu je enega konja tako pritisnil v jarek, da je ta v njem utonil.

— **Nesreča.** Dne 23. t. m. zvečer je nakladal na Tržaški cesti hlapec Leopold Šolar na vozu stoje seno. Tu sta konja nenadoma potegnila voz. Šolar je padel na žrd ter si je izpahnil desno roko v zapetju.

— **Umrlj so v Ljubljani:** Ignacij Egger, železniški čuvaj v pok. 50

let. — Avgust Perko, sobni slikar, 38 let. — Herman Kranz, hišni posestnik, 68 let. — Josip Šusteršič, posestnikov sin, 4 mesece. — Marija Sever, posestnikova žena, 50 let. — Ana Završnik, delavčeva hči, 5 dni. — Cecilija Haidn, železn. skladiščnika vdova, 83 let.

— **Kino Metropol.** Danes v petek se predvaja zadnjikrat pretresljiva drama »Vagabundov konec«. Poleg tega je na programu več naravnih posnetkov in točk komične vsebine, ki so včeraj vzbujale splošno zadovoljivost. — Jutri, v soboto, nov program velezanimive zgodovinske vsebine »Napoleon«, za katerega že sedaj vlada splošno zanimanje in ki je tudi mladini pristopen.

— **Spomin na Gosposvetsko polje** se imenuje knjižica, ki jo je napisal dr. Val. Rožič in jo poklonil prijateljem koroških Slovencev. Stane 50 vinarjev. Popisuje Gospo Sveto in ustoličenje s slikami. Čisti dobiček je namenjen narodnim namenom za koroške Slovence. Dobra informativna knjižica.

— **Nagrada v znesku K 50.** Prijatelj nogometnega športa je izročil blagajni športnega kluba »Ilirije« vsoto K 50., da razpiše po vzorcu drugih mest v svrhu večjega zanimanja za šport o priliki tekme s »Haškom« kot reprezentantom hrvatskega športa nagrado v znesku K 50 za onega obiskovalca obeh tekem, ki kot prvi pravilno napove vnaprej končni rezultat obeh tekem kakor tudi razmerje v polčasu obeh dni. Konkurriranja za to nagrado, ki se izplača 1. julija, se udeleži lahko vsak obiskovalec tekem, izvzemši izvršujočih članov S. K. Ilirije. Treba mu je oddati le pri vrodu na igrišče na listku ali v kuverti napisani rezultat in obenem navesti na listku svoj natančni naslov. Rezultate se napove lahko za obe tekmi že prvi dan ali pa za vsako tekmo posebej. Listki, oddani drugi dan, tudi s pravilnim rezultatom prejšnjega dne, so neveljavni. Listki se zaznamujejo sproti s tekočimi številkami kakor se oddajajo. Do konkuriranja upravičeni so le do pričetka tekme oddani listki. Nagrada pripade tistemu gledalcu, ki po tekočih številkah kot prvi napove pravo razmerje in končni rezultat obeh tekem. Vzemimo, da bi bil prvi dan rezultat 0:0, 1:0 za »Haška«, drugi dan pa 1:1, 1:2 za »Haška«, potem bi dobil nagrado, kdor bi pravilno navedel: 28. VI. rezultat 0:0 v polčasu in končno 1:0 za »Haška«, 29. VI. rezultat 1:1 v polčasu in končno 2:1 za »Haška«. Omenjamo, da se je podobne konkurence pri zadnjem Matchu Avstrije proti Ogrski na Dunaju udeležilo na tisoče ljudi. Komur je sreča mila, temu je dana s tem razpisom priložnost, pridobiti si na lahek način vsoto K 50. Ne zamudite tedaj te prilike in posetite številno tekmo!

— **Zglaševalni urad** c. kr. policijskega ravnateljstva bo v soboto dne 27. junija 1914 zaradi splošnega snaženja za stranke nedostopen.

— **Izgubljena ura z veržico.** Pri g. dr. Benj. Ipavcu pozabila je neka bolnica zlato uro z veržico. Nazaj jo dobi dotična pri omenjenem zdravniku.

— **Veliko si prizadeva** marsikatera gospodinja, da bi napravila dobro kavo. Vseh skrbi je konec, če vzame na pomoč Kolinsko kavno primes, ki je najbolj kavnj pridatek. En sam polžkus zadostuje, da se o tem dobro prepričate. Videli boste takoj, da ima kava najboljši okus in najprijetnejši vonj, kateri je pridelana Kolinska kavna primes. Pa tudi to upoštevajte, da je Kolinska kavna primes edino res pristno domače blago te vrste. — Dajte torej temu izvrstnemu domačemu kavnemu priduatu povsod zaslužen prednost, kupujte samo Kolinsko kavno primes!

— **Pristanišče uničenja,** senzacijska, napeto-zanimiva pomorska detektivska drama v treh dejanjih, predvajala se bo danes na specialnem večeru v kinematografu Ideal. Poleg te drame je na sporedu še krasna tridejanska Nordisk-veseloligra »Mala čokoladarica«. — Pri večerni predstavi ob pol 9. uri, ki se vrši ob ugodnem vremenu na vrtu, sodeluje močan »vojaški orkester«. — Priporočamo, preskrbeti si vstopnice pravočasno, ker je zanimanje veliko in bi bili lahko prostori še pred večerom razprodani.

— **Pozor.** Danes pričenja znani »Grand Elektro-Bioskop« v Lattermannovem drevoredu s predvajanjem velikanske učinkovitosti

»Otroci kapitana Granta« po slovitem romanu Jules Verneja. Predstave so vsak dan ob 5., 7. in pol 9. po navadnih cenah. — Nedvomno je ta senzacionalni umotvor kinematografije velezanimiv in podučen za mladino kakor tudi za odrasle. Zato naj nihče ne zamudi obiskati te dni »Grand Elektro-Bioskop« in gotovo bo zadovoljen.

— **Loterijske številke.** Brno: 42, 84, 66, 62, 71.

Trst.

MLADINA.

Trst, 24. junija.

Zadnja številka »Jugoslovanskega železničarja« je prinesla o mladinskem gibanju v Trstu lep članek, o katerem smo namenili govoriti o priliki. Ker nam lepega članka ni mogoče prineseti doslovno, naj sledi nekoliko važnejših mest.

V prvi polovici prošlega desetletja se je potujilo nič manj kakor povprečno 98% naše v C. M. šolah v nar. duhu vzgojene mladine; v drugi polovici preteklega desetletja povprečno 95%; torej obrat na boljše, — ali kaj? — V zadnjem času, to je v času rikretatorijev, otroških zabavišč in dr. sličnih naprav, moramo konstatirati zopet prav rapidno nazadovanje.

To katastrofalno poizgubljanje naše proletarske mladine, ne samo v narodnem temveč tudi v družabnem oziru nam predvsem dokazuje, da so tiste naše institucije, ki se pečajo z vzgojo naše šolske in šoli odrasle mladine izven šole, kakor n. pr. pevska društva, sokolska, športna in druga enaka društva vse preveč enostranska in nezadostna sredstva, s katerimi, kakor se kaže ne bomo rešili svoje mladine. Ker ni bilo za smotrenjšo od pomoč temu bednemu stanju slov. proletarske mladine v Trstu od nikoder nobene iniciative, se je ta mladina zatekla k samopomoči ter se organizirala. Ustanovila si je »Narodno socialno mladinsko organizacijo«.

Ta organizacija bo skušala izobrazevati in vzgajati svoje člane v čisto narodnem in strogo socialnem duhu. V narodnem duhu zato, ker smatra vzpričo razmer, v katerih živimo, naše nacionalno vprašanje za najpomembnejšo stran našega splošnega socialnega problema in položaja. V socialnem duhu pa zato, ker je globoko uverjena, da je ugoden socialni, predvsem gospodarski položaj vsakega naroda najboljši in najtrdnjši temelj njegovega narodnega napredka, procvitanja in blagostanja.

Ljudi hoče torej vzgojiti »Nar. soc. mlad. org.«, kolikor mogoče polne ljudi, ki bodo kakor Slovenci in kakor člani velike človeške družbe na svojem mestu.

To je le nekaj mest iz navedene članka. Ker je v njem precej programatičnega, ga prinašamo svojim čitateljem v informacijo, mladini pa mlado društvo priporočamo.

Slovan, ki govori jasno! »Piccolo« piše v včerajšnji številki o bivšem češkem poslancu dr. K. M. Hermannu, ki je napisal pred kakim dvema mesecema za njegovo večerno izdajo članek o italijansko-švabski zvezi proti invaziji Slovanov. Dr. Hermann — piše »Piccolo« — je dobil odgovor v privatno-anonimnem pismu, katerega je odjavil v »Deutsche Volkszeitung«, in katerega je komentiral tudi »Alldeutsches Tagblatt«. To pismo je veliki karakteristično zaradi tega, ker se spozna iz njega slovensko akcijo na italijanskonomskem ozemlju. Pote. objavljaja pismo, iz katerega posnamemo: »Obsto Avstrije ni odvisen od Italijanov, pač pa od Slovencev (Slovanov) in še posebej od Jugoslovanov. Če nas hoče vlada v tem razvoju ovirati, bo to v škodo njej sami. Nam je vseeno; vemo, kje ždijo sovražniki in kdo nam je naklojen; sicer pa smo tako močni, da lahko z zaničevanjem gledamo na vsa majhna omalovaževanja: gremo svojo pot in nobena klada, nobena ovira nas ne bo mogla zadržati.« — Vsled tega pisma je vsa švabska in italijanska javnost razburjena. Naj bo! Odločnost jim imponira! In ta spoznanja so njih strah in trepet.

Seja mestnega sveta se je vršila v torek zvečer ob prisotnosti 56 mestnih svetovalcev. Po županovih pojasnilih sv. Chiussij je referiral mestni protifizik dr. Constantini o slučajih tifusa v Trstu. Pojasnil je, da ni povoda nikakršnemu razburjenju.

kajti mestni fizikat je in bo še zana-
prej ukrenil vse potrebno, da se slu-
žaji tífusa ne bodo množili, temveč
pojenjali in odnehali. Sv. Chiussi se
je nato zjezil, da se na snago pre-
malo pazi. Posebno malo pozornosti
se posveča članom družine, v kate-
rih se je slučaj pripetil. Odgovoril
mu je dr. Osmo; protestiral je proti
tej obdolžitvi, ki kaže, kakor bi ho-
teli zdravnik izpostaviti nevarnosti
celo mesto. Nato je pojasnjeval še
nekaj bolnišničnih ravnanj dr. As-
coli. Glede nekake predloga Doff-
Sotte (soc. dem.) je prišlo do tumul-
ta. Po pojasnitvi župana je bila jav-
na seja zaključena; sledila je tajna,
v kateri se je imenovalo nekaj pro-
fesorjev za mestne srednje šole, ure-
dilo imenovanja in upokojenja neka-
terih bolnišničnih oseb in mestnih
stražnikov. — Prihodnja seja se vrši
danes, v četrtek zvečer ob navadni
uri.

Vprašanje šole pri Sv. Mariji
Magdaleni spodnji je torej enkrat za
vselej rešeno. Slovenska in italijan-
ska šola bo zidana in odprta isto-
časno. Sicer pa je za to še skrajni
čas. Magistrat odpira posebno slo-
venske šole s takšno težavo, kakor
bi izročal s tem Slovincem ključ
Bogatina. Sicer je šola pri Sv. M. M.
spodnji le drobtinica od velikega
hleba, katerega nam je tržaški magi-
strat ostal dolžan. Naše zahteve se-
veda ne bodo zaradi tega dovolje-
nja, oziroma te izpolnitve dolžnosti
prav nič manjše. Na magistratu so
najbrže sami spoznali, da je njihove
nesramnosti že njim samim dovolj
in zato so se nas spomnili. Bomo še
trkali na ta vrata.

Tožijo. Pa ne ljudi, temveč o
svojih trebušnih krčih. Namreč pri-
reditelj Leginega dneva pri Sv. An-
daji vprašujejo, zakaj ni bila slav-
nost dovoljena še čez 2. polnočno
uro. Provokaterji so nemara mislili
še v večjem številu izzivati pred
policijskimi komisarijati!

Zahvale. Italijani se po svoji
proslavi renegatstva za kupovanje
mladih slovenskih duš zahvaljujejo
vsem »dobrotnikom, ki so pripo-
mogli, da so s svojo prireditvijo tako
lepo uspeli. Med tistimi, katerim
prireditelj tega »italijanskega«
dneva še prav posebej izrekajo zahva-
lo, je tudi mestni tramvaj, ki je cele
tedne agitiral za to »prireditve«
in obenem vozil v Škedenj in nazaj
samo slovenske potnike. Lepo in
požrtvovalno, kaj ne?

»Težko bi bilo imenovati vse ti-
ste cenjene osebe, ki so naši slav-
nosti pripomogli do velikega
uspeha« — tako pišejo Italijani po
komediji v Škedenju. Verjamemo, da
bi jih bilo težko imenovati. Posebno
še, ker je med njimi devet desetih
slovenskih imen, in bi prireditelji
morali znova zbirati v namen, da
naroči »Picollo« zanje nove črke s
kljukami!

O delu in ciljih naših nasprot-
nikov bomo te dni pisali v posebnem
članku.

**Narodno-socialna mladinska or-
ganizacija** vabi vse svoje člane na
važen jutrišnji sestanek, ki se vrši
točno ob 8. in pol zvečer v prostori-
h NDO. Bratje! Pripeljte s seboj
tudi svoje znanke, da se vpišejo!

Nar. soc. mlad. org. Točno ob
8. uri zvečer se vrši nočjo redna od-
borova seja pri »Jadrani«.

Prodaja cvetlic in renegatski
prireditvi v Škedenju je nesla Italija-
nom čez 100 K.

Na tífusu so zbolele tri osebe
(Arabci) cirkusa Biasini v ulici Ma-
donina. Oblasti so ukrenile vse po-
trebno, in so vse osebe spravile na
varno.

V noči od torka na sredo sta
bila — v kolikor smo informirani —
napadena dva Slovenca-železničar-
ja; 25letni F. Kokalj in M. Šmajher.
Napadel jih je baje neki nemški že-
lezničar Bauman, ki pa je hotel na
komisarijatu zvaliti celo krivdo na
Slovenca. O dogodku bomo poro-
čali obširneje.

Posledice rabuke. Nekega A.
Vižintina so v rabuki tako občutno
sprekljali, da je dobil po telesu in
na vratu vse polno ran in bunk. Vi-
žintin, ki si iz neprijetnega položaja
zaradi pičle moči ni mogel poma-
gati, je moral slednjič iskati pomoči
na zdravniški postaji, kjer so ga ob-
vezali.

Konj je močno poškodovan
26letnega kočijaža Andreja Festena,
stanujočega v Kolonji št. 28. Festen
je ustavil svoj voz pred neko gostil-
no v ulici Chiozza. Ko se je konj
iz lokala, je videl, da si je konj, s
katerim je vozil, zapletel eno svojih
nog nad kolesne osi. Ni pomišljal
dolgo. Prijel je nogo in jo hotel spravi-
ti iz neprijetnega položaja. Kakor
pa mu jo je privzdignil, ga je konj
tako močno sunil v obraz, da se je
Festen onesveščen v obraz na tla.
Krvavečega kočijaža so vzdignili in
poklicali rešilno postajo. Pripeli
zdravnik je težko ranjenega Feste-
na obvezal in ga vrel prepeljal v

bolnišnico, kjer so ga sprejeli v če-
rti oddelek. Festen bo za svojo do-
broto nosil znamenje na obrazu
celo življenje.

Padeč. Pri padcu z nekega zidu
si je zlomil roko 11letni deček Sil-
vester Prek. Prek se je na zidu
igral in se nagljal na drugo stran;
pri tem pa je zgubil ravnotežje in je
padel na tla ter se poškodoval. Roko
so mu obvezali na zdravniški po-
staji.

Zaradi javnega razgrajanja je
policija aretirala 45letnega J. Mar-
tinija. Martin se je v torek obnašal
na trgu Barriera na tak način, da je
moral poseči vmes stražnik, ki je
Martinija odpeljal na komisarijat in
od tam na pristojno mesto.

Odličan gost. Predvčeršnjem
se je pripeljal z jutranjim vlakom v
Trst nadvojvoda Franc Ferdinand.
Na južni postaji ga je čakal nadvoj-
voda Leopold Salvator, namestnik
princa Hohentholce, general Hincke,
poveljnik mornarice admiral Kou-
delka in več drugih višjih oseb. Nad-
vojvoda je spremljalo 6 vojaških
oseb. Po par besedah na postaji se
je nadvojvoda podal v odprto ko-
čijo, ki ga je peljala do mola S. Car-
lo, kjer ga je pričakoval pristajniški
inspektor Nisiteo. Nadvojvoda je
prepeljal motorni čoln na krov vojne
ladje »Viribus Unitis«, ki je nadvoj-
vodo pozdravila z običajnimi streli.
Nadvojvoda se je podal v Bosno na
inspekcijo vojaških vaj. Na Dunaj se
povrne baje 29. t. m.

Shod N. D. O. proti regnikolom
se bo vršil v nedeljo ob 10. dopoldne
v »Delavskem konsumnem društvu«
pri Sv. Jakobu. Slovinci! Delavci!
Udeležite se ga v velikem številu!

Jutri prinesemo dopis o nesram-
nostih, ki jih uganja ital. nacionalec
Ozoni nad postiljoni v Trstu. Danes
smo ga morali odložiti, ker imamo
premalo prostora.

Danes se vrši točno ob pol 9. uri
zvečer v N. D. O. sestanek »Narodno
socialne mladinske organizacije.«

Tatvina v cerkvi sv. Petra. Iz
cerkve Sv. Petra so tatovi odnesli
posrebrljen križ, ki je bil na glavnem
altarju. Cerkovnik, ki je bil o tatvi-
ni obveščen, je sicer tatu zalotil in
mu vzel križ, a storilec sam je še
pravočasno pobegnil.

Samomor. V Miljah se je ustrelil
32letni J. Mercandel v desno senco.
Mercandel se je podal jutraj ob 10.
od doma. Ob 5. uri popoldan se je
našlo njegovo truplo blizu pokopali-
šča. Revezu so potisnile v roke re-
volver obupne razmere, v katerih
je živel. Zapušča ženo in štiri otroke.
Truplo so prepeljali v pokopaniščno
mrtvašnico.

**Nezgod pri razkladanju parni-
ka.** Pri razkladanju parnika »Brioni«
je ponesrečil težak Matej Penko. Na
nogo mu je padel šest stotov težek
sod, ter mu ud popolnoma zdrobil.
Poklicana rešilna postaja je prispela
takoj na mesto nesreče. Ko je zdrav-
nik Penka obvezal za prvo silo, ga
je velel prepeljati v bolnišnico, kjer
je bil sprejet v deseti oddelek.

Radi razgrajanja je policija are-
tirala 21letnega Angela Sereffela,
pristojnega na Dunaj. Sereffela so
pridržali v zaporu.

Posledice verskega fanatizma.
V opazovalnico za umobolne so mo-
rali odpeljati nekega 24letnega Pi-
nija, ki je že več časa kazal znake
zblaznelosti. Te dni je prišel domov
in začel klicati na pomoč svetnike,
svetnice božje ter preklinjati peklen-
škega in njegove roge. Poklicali so
Trevesa, ki je Pinija oblekel v že-
lezni jopič in ga odpeljal s seboj.
Pini noče odgovoriti nobenemu in-
spekcijskemu zdravniku v bolnišnici.

RABUKA PRED POROTO.

Trst, 25. junija.

Dodatno k včeršnjemu poroči-
lu, katerega je bilo treba zaradi poš-
tnih razmer in dostave pisma znatno
krajšati.

Po zaslišanju prič in govori-
h drž. pravdnika ter branitelja dr.
Zennara, je bilo porotnikom glede
bratov Szorcik stavljanih več vpra-
šanj, na podlagi katerih je bil Anton
S. oproščen, Josip S. pa obsojen na
deset mesecev ječe, v kazni se mu
všete preiskovalni zapor osmih me-
secev.

Ob tričetrt na eno popolnoči je
bil proces končan. S to razpravo je
zaključeno poletno zasedanje trža-
ške porote.

POŽAR V TRGOVINI.

Trst, 25. junija.

Sinoči je začelo goret v manu-
fakturni trgovini G. Grinaver na
Belvederu št. 57. Službujoči straž-
nik, ki je ogenj opazil, je takoj tekel
po ognjegase, ki so prispeli na me-
sto z dvema brizgalnima. Po pol-
drugournem gašenju se je gasilec
posrečilo ogenj lokalizirati. V trgo-
vini je pogorela cela zaloga blaga s
pohištvo vred. Skupna škoda znaša
nad

4000 kron.

Trgovina je bila zavarovana.

Najnovejša brzojavna in telefonska poročila.

V ALBANIJI VEDNO ENAKO.

Dunaj, 25. junija. Iz Albanije še
ni nobenega potrdila o zajetju Prenk
Bib Dode. Nasprotno pa tudi ni no-
benega dementa. Splošno prevla-
duje domneva, da so italijanske ve-
sti o zajetju resnične.

V Draču samem je položaj ne-
izpremenjen. Vstašev je pred Dra-
čem od dne do dne več. Sedaj jih je
že 16.000. Ojačenja pa še prihajajo
od vseh strani.

Kaj vstaši hočejo, vrag vedi.
Dosti jih je, pa vendar se ne ganejo.
Danes so že zopet pisali vladi, da
bi se radi pogajali. Vlada je bila ta-
koj pripravljena, izbrala je pet mož,
ki so odšli v Šijak. Pogajanja so se
pa preložila na jutri in zato se je ko-
misija vrnila v Drač in se poda jutri
zopet v Šijak.

Komaj je poteklo premirje, že
ga hočejo vstaši zopet podaljšati.
Vlada je seveda zadovoljna. Vsled
tega so jo začeli nacionalisti silno
napadati, tako, da namerava vlada
podati demisijo. Kdo bo krmar alban-
ske barke, še ni gotovo. Pravijo, da
bo Izmael Kemal ta mož.

KOS ZA KOSOM V VSTAŠKE ROKE.

Drač, 25. junija. Potrjuje se, da
je padel Berat v vstaške roke. Va-
lona je obkoljena od vseh strani.
Vsak čas pride do generalnega na-
skoka, ki ga Valona ne bo mogla
vzdržati.

ANGLIJA SE NE BRIGA.

London, 25. junija. V zbornici
je Ed. Grey odgovoril na neko in-
terpelacijo, da angleška vlada ne
prevzame nobene odgovornosti gle-
de albanskega reda. Niti konzulov
ne bo tja pošiljala, kjer so homatije.

TURČIJA SE OBOROŽUJE.

Pariz, 25. junija. Kakor poroča
»Matin«, je turška vlada nakupila
30 hidroplanov in 12 aeroplanov za
vojaške namene.

KONKORDAT PODPISAN.

Belgrad, 25. junija. Konkordat
med Belgradom in vaticanom glede
katolikov v Srbiji je podpisan.

Dunaj, 25. junija. Tukajšnje
časopisje silno moleduje in zatrjuje,
da je s konkordatom doseglja Srbija
takšno zmago nad Avstrijo, da se
lahko primerja z zmagami v vojni.

Mali oglasi.

Od 4 K 90 v naprej hišne halje,
vse velikosti in barve. Angleško
skladišče oblek, O. Bernatovič, Me-
stni trg 5-6.

Plašče (Arbeitsmänteln) v vseh
barvah, priporoča gg. zdravnikom,
lekarnikom, magistrim, zobozdrav-
nikom, brivcem, specerijskim in ti-
skarskim pomočnikom po nizki ceni
konfekcijska trgovina A. Lukič,
Ljubljana, Pred škofijo 19. 607-10

Sprejme se takoj šivilja, Stari
trg 1. III. nadstropje. 608-1

Baška!

Prvo čisto slovansko kopališče ob Adriji

Hotel Velebit

lastnik Hrvat A. Tudor na otoku Krku
(Veglia), Istra.

Izvrstna kuhinja, nič zdraviliške takse.

Hotel ima krasen položaj, je okoli 20 korakov
oddaljen od morja proti kopališču. Nova mo-
derna zgradba; oskrbljen je z izvrstno pitno
vodo. Pred hotelom velika terasa. Dnevna
zveza s parobrodom z Reko. Vse informa-
cije, prospekte, daje zastoj in franko lastnik
hotela.

Izvežbane, spretno

zidarje

za

nabrežne tlakove
se sprejme takoj pri
regulaciji Ljubljane.

Slovinci! Spominjajte se naše prekoristne
Ciril in Metodove šolske družbe!

Učiteljska tiskarna

Ljubljana, Frančiškanska ul. 6

priporoča posetnice, kuverte, ra-
čune, trgovska pisma itd. itd.

J. Zamljen

čevljarski mojster

v Ljubljani, Gradišče št. 4

izvršuje vsa čevljarska dela do najfinije izvršitve
in priporoča svojo zalogo storjenih čevljev.
Izdeluje tudi prave gorske in
telovadske čevlje.

Za naročila z dežele zadostuje kot mera pri-
poslan čevlj.

1914. Slovenski vsesokolski zlet. 1914.

Vseh vrst blago za kraj članov in članic Sokola, kakor
tudi za naraščaj, dalje vse v to svrhu spadajoče potrebščine:
čepice, srajce, telovadni jopiči, hlače in čevlji, naši in
dobjo natanko po predpisih slovenske in češke sokolske zveze
pri tordki

A. & E. Skaberné, Ljubljana, Mestni trg 10
obstoji od leta 1883.

Zaradi pozne sezije.

Prodajam vse v moji zalogi nahajajoče se
damske slavnike kakor tudi različen nakit po
globoko znižanih cenah.

MINKA HORVAT, modistka

LJUBLJANA, Stari trg št. 21.

K zgradbi železnice Kraljevo-Raška v Srbiji sprejemam

500 delavcev

pod sledečimi pogoji: zidarje od 6 do 8 K, minerje od 5 do 7 K, navadno
delavce od 3 do 5 K dnevno. — Sprejemam tudi

dva dobra polirja

plača 10 K. Nastop takoj. Vožnja stane 30 K in se nobenemu ne pošlje,
vsak mora priti na svoje stroške. Imeti mora polni list.

Ivan Prešeren, podjetnik, Kraljevo, (Srbija).

Velecenjeno občinstvo opozarjamo na

= ZBIRKO PESMI =

ki so izšle v „Učiteljski tiskarni“.

To je lepa ENGELBERT GANGLOVA knjiga

„Moje obzorje“

ki se dobijo po vseh knjigarnah,
kakor tudi v „Učiteljski tiskarni“.

Cena lično vezani knjigi je 3 K.
Po pošti 20 v več.

Izvanredna prilika za delavce!

Najnovejše konfekcije za dame, deklice,
gospode, dečke in otroke.

Cele obleke za gospode od K	8.—, 12.—, 15.— naprej
Cele obleke za dečke	4.—, 6.—, 8.—
Cele obleke za otroke	2.—, 3.—, 4.—
Pelerine za gospode	7.—, 8.—, 9.—
Sportne raglane	12.—, 14.—, 16.—
Klobuke	1.—, 1.50, 2.—
Kostume za dame	9.—, 12.—, 15.—
Damske sako in paletot	6.—, 8.—, 10.—
Krila spodnja in gornja	2.—, 3.—, 4.—
Hišne halje za dame	3.90, 4.90, 5.90
Slavnike	—50, 1.—, 1.50
Pristni panama	6.—, —, —

Vse drugo po priznani čudovito nizki ceni.

Oglejte si velike izložbe.

Angleško skladišče oblek

O. BERNATOVIČ, Ljubljana, Mestni trg št. 5-6. Telefon št. 132.